

Током кратког свједочанства **Звонимир Матијевић**, свештеник Бањалучке бискупије, рекао је папи да је током рата преживио властиту голготу, био заточен у српском логору, да су српске снаге побиле осам свећеника, да су бројне часне сестре страдале. Завршио је своју "исповед" речима: "Опраштам им".

Свећенику Матијевићу након што је испричао своју потресну причу о боравку у логору, а након чега је оболио од мултипла склерозе, папа Франђо је пољубио руку и казао да моли за његову милост.

Затим је уследило свједочанство фра **Јозе Пушкаррића**, члана Фрањевачке провинције Босне сребрене, који је рекао да су "наоружани српски полицајци 14.5.1992 године ушли у Жупну кућу и одвели ме у логор, гдје сам провео 4 мјесеца: 120 дана се чинило као 120 година па и више, живјели смо у нељудским увјетима, мучили. Видно узбуђен, фра Јозо Пушкаррић рекао је да је добио храну од Фатиме, муслиманке. Признао је да је пожелио да умре, али се жеља да преживи темељила на томе да сутра и свим људима могу свједочити о страхотама рата. "Опростио сам својим мучитељима", каже фра Јозо Пушкаррић. Завршио је ријечима: Никада више рата!

Часна сестра **Љубица Шекерија** из Кћери Божје љубави, свједочила је у злостављању страних ратника са Блиског истока, који су је у Травнику, заједно с осталим свећенством, заробили и завезаних очију одвезли их у своје сједиште у Мехориће. Узели су нам све ствари, потргали круницу. "Узели су ми редовнички прстен, што је наша светиња, тукли су ме, након премлаћивања од мене су тражили да им предам криж". Она је свједочила о

страшним злостављањима, да ми и она на крају опростила својим мучитељима.

(Ослобођење)